

Nemcsak a körút...

Nemcsak a körút keringése,
e sikátorok, görcs terek
is éltetnek, mint ütőérbe
görbülő szűk hajszálerek.

Akár a körút karolása —
e hurkos táj mellére von:
parfómje füstből párolt pára;
festéke nem fény, csak korom.

Kitárul e sepretnen kő-táj,
hol lány nem járkal egyedül;
zegzugaiban itt olcsóbb nő áll,
mint ki az eszpresszóban ül,

s a kocsma, e göcsörtös utca
hajlott mellében a tüdő,
hol levegő gyanánt tolulva
árad ki és be férfi, nő...

És vonz e tér, dús parkok fattya:
ruhái nyűtt, poros füvek —
a snurrpénz csörren, száll a labda,
recseg a tört szódásüveg,

a padokon csattog a kártya,
a blattot suhancok verik —
ott két öreg a sakknak járja
végtelen csatatereit.

Romos felhők: alkonyi égen
megszépül ez a csunya táj —
a körútig követ sötéten,
és visszahivogatna már...